

i 1846, som skulde meddele Amtsraadet den Bemyndigelse at oprette en Bom for hver Mill, som blev sat istand paa Amtet, fordi man erkjendte, at det var den eneste retfærdige Maade, hvorpaa man kunde erstatte noget af det betydelige Skid, som Veiene saa nær omkring Kjøbenhavn naturligtvis maade være udsatte for, uden at Amtets Beboere paa nogen Maade kunne siges at nyde saaledes Godt af de stænnere liggende Veie, som de, der befare vore Veie, have af dem. At dette Forslag ikke blev tilraadet af Stænderne, saa i, at det fremkom i en ugunstig Periode. Man var dengang bestemt paa at gjøre, saa at sige, en Razzia efter alle Bommene, man vilde have dem nedlagte. Man seer ogsaa, at en Stænderdeputeret motiverede sin Stemmegivning med, at han vilde indbringe et Forslag om at affkaffe alle Bommene navnlig i Byen, altsaa vilde han ikke stemme for hiint Forslag, og saaledes blev det bestandig, i Genhold til det Princip, at alle Bomme skulde nedlægges, fraraadet, fordi det ikke harmonerede med den dengang gjældende Anskuelse. Bommene ere nu vistnok overalt blevne nedlagte, fordi de i Almindelighed ikke have kunnet betale sig, og have bragt saa lidt den Nettoindtægt, at det har været meget let for de vedkommende Amtsraad at dække det Overskud, som de have indbragt. Derimod har det vist sig, at de ikke kunde og ikke burde dækkes i gamle Kjøbenhavns Amt, hvor al Færdselen koncentrerer sig, og hvor man derfor har beholdt Bommene ikke blot paa de mindre Landeveie, men ogsaa paa Hovedlandeveiene, hvor de hidtil have været. Dette har foranlediget, at gamle Frederiksborgvei, som er en mindre Landevei, fordi der er en Bom paa den parallel liggende Frederiksborg Hovedlandevei, bliver befaret af alle, der kunne undgaae Hovedlandeveien, og det foranlediger naturligtvis saa overordentligt Skid paa gamle Frederiksborgvei, at denne Veie ligesom Veien til Frederiksfund koster os ganske enorme Summer. De øvrige Veie ere ikke noget at tale om imod disse to Veie, som jeg her har nævnt. Paa Strandveien have vi Rettighed til at holde en Bom, og den hjælper os til, at vi kunne vedligeholde Veien nogenlunde ordentligt. Men med Hensyn til de to andre meget befærdede Veie,

jeg har nævnt, faae vi ingen Erstatning af dem, der opslide dem. Man kunde nu spørge, om de, der skulle betale denne Afgift, ikke vilde have meget derimod. Jeg har spurgt mig selv, hvad jeg vilde ansee for det Værste, og jeg troer da, at man vil finde det indlysende, at man hellere maa give denne Smule Bidrag mere, som Bompengene kunne udgjøre, og saa have den Behagelighed og store Nytte, som det er at kjøre paa en vel vedligeholdt Veie, end undvære denne Fordeel og være fri for Bompengene. Jeg har ogsaa talt med flere større Gaardeiere paa nordre Birk, som passere denne Veie, og de have erklæret, at de ikke vilde finde det ubilligt at give dette Bidrag mere til Amtsfondens Veieudgifter, naar de kunne beholde Veien nogenlunde i den Tilstand, hvori den er. Naar jeg nu skal gaae over til at anbefale dette Lovforslag til det høitærede Thing, saa gaaer det jo vistnok med denne Lov som med alle exceptionelle eller specielle Love i Almindelighed, at den ikke kan finde den Deeltagelse, som naar der indbringes et Lovforslag, der har en ganske almindelig Interesse; men jeg haaber dog, at det vil finde nogenlunde Deeltagelse ifølge de stedfindende Forhold. Vi, Amtsraadet, Bestyrelsen af Kjøbenhavns Amtsgemeinde, see os virkelig, hvis der ikke paa en eller anden Maade kan gives Hjælp, i det ubehagelige og uhyggelige Tilfælde, enten at maatte lade vore Veie forfalde, eller ogsaa at maatte udskrive saa store Bidrag, som vistnok kun faa af Amtsraadets Medlemmer vilde bære Ansvar for at beskaffe deres Medborgere med. Forresten troer jeg dog ikke, at jeg staaer saa ganske alene her i denne Sal med Anbefalingen af dette Lovforslag, idetmindste tør jeg henvende mig til den høitærede Indenrigsminister og takke ham for den Velvillie, som han i sin tidligere Livsstilling som Deputeret i Rentekammeret altid har vist for Kjøbenhavns Amts Anliggender og navnlig for Veivæsenet; jeg haaber, at han endnu har noget af denne Deeltagelse tilovers for os. Den ærede Viceformand (Pehmann) har ogsaa altid vist Deeltagelse for Kjøbenhavns Amts Anliggender uden at være personlig berørt af vore Forhold; han har navnlig ogsaa, da denne Sag var for i Stænderne, udtalt sig for den.